

stemmelser om de særlige Hensyn, der af Taksationskommissionen bliver at tage ved Værdiansættelsen. De i b og c indeholdte Bestemmelser er en Videreførelse af Bestemmelserne i nævnte § 10 ud fra de ovenfor angivne Hensyn.

Bestemmelsen i Stk. 3 hviler paa det Synspunkt, som man alt længe har knæsat i Praksis, at der ved Erstatningsudbetalingen finder en total Gennemgang og Opgørelse af vedkommende Ejendoms Gældsforhold Sted. Da dette er uforment, hvor Erstatningen drejer sig om et mindre Beløb, har man foreslaaet, at dette udbetales Ejeren, naar Erstatningsbeløbet ikke overstiger 2 pCt. af Ejendommens Ejendomsskyldværdi, en Bestemmelse det ofte har været ønskeligt at have.

Da det for Kommunen kan være af Betydning, at den til den fastsatte Tid kan opnaa Raadighed over det eksproprierede, indeholdes der i Stk. 4 en hertil sigtende Bestemmelse. Manglen paa nærmere Bestemmelser herom har ved forskellige Lejligheder i Praksis vist sig ueheldig, idet Kommunen jo er uden Indflydelse paa Tidspunktet for Kommissionens Afsigelse af Kendelse.

Da Bestemmelserne i det foregaaende Kapitel vil kunne føre Kommunen ind i forskellige Foranstaltninger, hvis økonomiske Konsekvenser det er vanskeligt at overse, er der i § 36, Stk. 7, tillagt Reguleringskommissionen Beføjelse til at lade Prøvetaksation foretage gennem den ved Loven hjemlede Taksationskommission. Om den denne herefter paahvilende Pligt til at foretage saadanne Vurderinger samt om de Forskrifter, der paa Grund af denne særlige Foranstaltning bliver at iagttage, indeholdes de nødvendige Bestemmelser i Stk. 5, hvorved tilføjes, at det maa synes ønskeligt, at ogsaa Magistraten gennem Prøvetaksation bør kunne skaffe sig vejledende Oplysninger.

ad § 41.

Størrelsen af den Erstatning, der i Medfør af § 14 i Bygningslov 1889 skal ydes ved ekspropriationsmæssige Indgreb efter nævnte Lovbestemmelse, fastsættes efter Reglerne i § 10 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København af den der anordnede Kommission (Taksationskommissionen).

Det maa anses for naturligt, om Bestemmelserne om Kommissionens Sammen sætning og Forretningsgang overføres til Byggeloven, i Henhold til hvilken efterhaanden de fleste Ekspropriationer finder Sted, og efter nærværende Forslag vil dette i Fremtiden i endnu større Grad blive Tilfældet. I Loven af 1857 maa der da samtidig med dette Forslags Gennemførelse ske en modsvarende Ændring med Henvisning til Byggeloven.

Ligesom for Reguleringskommissionens Vedkommende er her foreskrevet Ud nævnelse af Suppleanter.

Blandt andet af Hensyn til Spørgsmaalet om Stemmelighed maa det anses som en praktisk Foranstaltning at nedsætte Antallet af Medlemmer af Kommissionen til 3; det er paa den anden Side forudsat, at Kommissionen, hvor det maatte være paakrævet, kan tilkalde specielt sagkyndige (Stk. 2).

ad § 42.

I § 12 er det fastslaet, at nærmere angivne Omraader inden for Byen i Henhold til Kommunalbestyrelsens Bestemmelse skal forbeholdes henholdsvis Boligbebyggelse, Forretningsbebyggelse og Industribebyggelse. I Bemærkningerne til Paragraffen er i al Almindelighed fremsat nogle Synspunkter for den igennem Bestemmelser herom muliggjorte Bekæmpelse af den hidtidige planløse Sammenblanding af de 3 nævnte Kategorier af Bebyggelse, ligesom det er udtalt, at en med Nutidens Forhold stemmende Byggelov maa give Bygningsmyndighederne den nødvendige, hidtil savnede